

som det skulde virke affrækkende derved, at det mulig kunde medføre en 10,000 Kr. større Udgift pr. Mil, mener jeg, at man henstigtsmæssig kunde give dem noget konstant Tilskud, ligesom man ogsaa i alt Fald kunde forhøje Tilskudet for den Bane, der her er Tale om, selv om man for at blive enig maatte slaa af paa, hvad man finder i og for sig forsvareligt og fornøftigt. Jeg vilde sætte overordentlig stor Pris paa, om dette skete ogsaa for Horsens—Tørring Banen, saa havde vi kun et eneste Sted, Skagen—Frederikshavn, hvor vi have en særegen smalsporet Form, og det er vistnok ogsaa tilstrækkeligt til, at man ikke gaar videre. Det var et ulykkeligt Tilfælde, at man lavede det saaledes i Fjor. Det glæder mig overordentlig meget, rent parlamentarisk set, under disse Forhandlinger af mange Medlemmer, af hvem jeg ikke havde ventet det, baade offentlig og paa anden Maade, at høre Vidnesbyrd om, at de føle det Ubehagelige i at arbejde under saadanne Forhold som de, der have fundet Sted for Arbeidet i Slutningen af Samlingen i de sidste Par Aar.

Judenrigsministeren (Singer s Lev):

Jeg kan meget godt forstaa, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) holder fast paa, at dette skal gøres med et større Tilskud, thi det har altid været det ærede Medlems Standpunkt. Jeg fortænter ham altsaa ikke i, at han søger at sætte dette igjennem. Det ærede Medlem vil ogsaa erindre, at han har udtalt sig stærkt tidligere mod de Principer, som et Jernbanesubvalg har foreslaaet godkendte, og som jeg gjik med til. Det har det ærede Medlem gjort, og det er altsaa ganske naturligt, at han reserverer sig sin Stilling og helst vilde have sin Mening sat igjennem. Jeg mener imidlertid, at naar man den Gang sondrede mellem private Baner af første og anden Klasse, saa maatte Horsens—Tørring og Veile—Give Banerne gaa over i anden Klasse, og derfor finder jeg dette Tilskud passende. Jeg vil meget fraraade, at man nu igjen forhandler om Horsens—Tørring Banen, og det ganske særlig paa Grund af den Maade, hvorpaa Forholdene historisk have udviklet sig. Det var ikke Ministeren og ikke noget af Thingene, der foranledigede, at Horsens—Tørring Banen blev bygget smalsporet. Det var Komiteen og dem, der skulde have Koncessionen, der vare saa utaalmodige, der lagde alt det Pres, de kunde, paa Jernbanesubvalgene i begge Thing og ogsaa paa Ministeren, og de kom og bad om at faae denne Bane og faae den uden Tilskud. Det spøiede man dem i. Det medførte

den Konsekvens, at ogsaa Veile—Give Banen blev smalsporet, men med Tilskud. Nu er jeg ikke meget indtaget i Smalsporethed, det skal jeg indrømme; paa Horsens—Tørring Banen tror jeg, det har mindre at sige, da der ikke paa denne lokale Bane kan være Tale om nogen stor gennemgaaende Trafik. Det kan der for Resten heller ikke være Tale om paa Veile—Give Banen, men man kunde jo tænke sig, at den en Gang i Fremtiden kunde blive forlænget, og saa var det bedre at have Banen bredsporet end smalsporet, og derfor forekommer det mig fornøftigt her. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Falkenskjærne) udtalte, at han ikke lagde saa megen Vægt paa Vedtagelsen den 1ste April i Fjor, da det var en Hastværksvedtagelse, forstaaer jeg ikke dette ret. Jeg tror nok, at jeg med nogen Føje kunde sige, at man kunde stjelne imellem theoretiske og praktiske Standpunkter her i dette Thing. Det var nemlig et praktisk Standpunkt, man indtog den 1ste April 1889, idet Folkethinget stemte for Veile—Give Banen, saaledes som den forelaa fra Landsthinget, og saaledes som den blev bekræftet af Rongen. Det var altsaa et Lovforslag, der blev til Lov. Det var det, man vedtog den Gang. Det er uenigelig en Handling, og derfor kan jeg nok sige, at det var en praktisk Stilling, man indtog den Dag, og det har noget større Betydning, end naar man kommer til en rent theoretisk Forhandling om Umuligheder, der ikke blive til Virkelighed. Det var altsaa et praktisk Standpunkt, og derfor tror jeg ikke, man skal løbe for langt bort fra det igjen.

Berg: Jeg vil nu begrænde og præcisere mit Spørgsmaal til den høitærede Judenrigsminister. Jeg lader Spørgsmaalet om Tilskudene til private Baner ligge og spørger da den høitærede Minister: Hvis der fremkommer et Andragende om at gøre en lignende Forandring i Loven om Horsens—Tørring Banen, som her foreligger, foreslaaet for Veile—Give Banen, vil saa den høitærede Minister fremme et saadant Andragende eller modtage et Lovforslag med et lignende Indhold som det nu foreliggende Forslag om vedkommende Bane?

Judenrigsministeren (Singer s Lev):

Sa, hvad Indholdet af Lovforslaget angaar, kan det ærede Medlem ikke forlange, at jeg skal udtale mig derover, men hvad angaar det Spørgsmaal, om jeg vilde finde det forsvareligt og rigtigt at bevilge Horsens—Tørring Banen anlagt bredsporet i Stedet for smalsporet, saa kan jeg ganske vist sige, at jeg vilde finde det forsvareligt at gaa til det